

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Γεγονότα

1550 Οι Ισπανοί κονκισταδόρες φέρνουν τη σοκολάτα στην Ευρώπη, που σύντομα θα γίνει το αγαπημένο ρόφημα των ευγενών.

1770 Ο τουρκικός στόλος καταστρέφεται στον λιμένα Τσεσμέ της Σμύρνης από τους Ρώσους, με τους οποίους συνεργάζονται και τέσσερα ελληνικά πλοία. Σε αντίποινα, οι Τούρκοι σφάζουν 1.000 Έλληνες της Σμύρνης.

1928 Το ψωμί σε φέτες για τοστ λανσάρεται για πρώτη φορά από αρτοποιηχανία στο Τσίλικοθ του Μιζούρι.

1974 Η Δυτική Γερμανία νικά 2-1 την Ολλανδία και κατακτά το 10ο Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου.

1989 144 βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας καταθέτουν πρόταση κατά του Ανδρέα Παπανδρέου και άλλων πέντε υπουργών του ΠΑΣΟΚ, για παράβαση του νόμου περί ευθύνης υπουργών, ανοίγοντας το δρόμο για τη λεγόμενη Κάθαρση.

2019 Οι βουλευτικές εκλογές στην Ελλάδα σηματοδοτούν την επάνοδο της Νέας Δημοκρατίας στην διακυβέρνηση της χώρας για πρώτη φορά αυτοδύναμα από το 2007, την σταθεροποίηση του ΣΥΡΙΖΑ ως βασικού πυλώνα της Κεντροαριστεράς και της εν γένει Αριστεράς και την μη παρουσία της Χρυσής Αυγής στην Βουλή. Τα αποτελέσματα: ΝΔ 39,85% (158 έδρες), ΣΥΡΙΖΑ 31,53% των ψήφων (86 έδρες), ΚΙΝΑΛ 8,10% (22 έδρες), το ΚΚΕ το 5,30% (15 έδρες), Ελληνική Λύση 3,70% (10 έδρες) και ΜεΡα25 3,44% (9 έδρες), Λοιπά Κόμματα 8,08%.

Γεννήσεις

1893 Βλαντιμίρ Μαγιακόφσκι, ρώσος ποιητής. (Θαν. 14/4/1930)

1936 Νίκος Ξυλούρης, Έλληνας τραγουδιστής και λυράρης. (Θαν. 8/2/1980)

1940 Ρίνγκο Σταρ, καλλιτεχνικό ψευδώνυμο του Ρίτσαρντ Στάρκι, Άγγλος μουσικός, ντράμερ των Beatles.

Θάνατοι

1890 Ανρί Νεστέ, ελβετός επιχειρηματίας, ιδρυτής της ομώνυμης βιομηχανίας παραγωγής ειδών διατροφής. (Γεν. 10/8/1814)

1908 Δημήτριος Βικέλας, Έλληνας ποιητής και πεζογράφος, πρώτος πρόεδρος της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής. («Λουκής Λάρας») (Γεν. 15/2/1835)

1930 Άρθουρ Κόναν Ντόιλ, Βρετανός συγγραφέας μυθιστορημάτων μυστηρίου, με ήρωα τον ντετέκτιβ Σέρλοκ Χολμς, τον οποίο εφώδιε με επιστημονικές γνώσεις και ικανότητα εγκληματολογικών εργαστηριακών αναλύσεων, για τη διαλεύκανση των πολυάριθμων υποθέσεων του. Ασχολήθηκε ακόμη με τα ψυχικά (πνευματιστικά) φαινόμενα. (Γεν. 22/5/1859)

Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Ποιος είναι ο εχθρός;

Όταν το Φθινόπωρο του 1965 έφθασα στην Κύπρο, αποσπασμένος στην Πέμπτη Ελληνική Μεραρχία, την οποία ονόμαζαν και Μεραρχία του Γεωργίου Παπανδρέου, έμεινα κατάπληκτος όταν μπαίνοντας με το χάρμα στο στρατόπεδο του Τάγματός μου, που βρισκόταν πάνω στα βουνά έξω από την Κυρήνεια, διέκρινα κάποιες ταμπέλες που είχαν αναρτηθεί σε διάφορα σημεία και ενημέρωναν πόσο κακοί ήταν οι Έλληνες κομμουνιστές. Είχα την εντύπωση πηγαίνοντας στην Κύπρο πως ο εχθρός ήταν οι Τούρκοι. Βεβαιώθηκα γρήγορα, καθώς ήμουν ο δακτυλογράφος του Τάγματος πως για την ηγεσία του στρατού ο κύριος εχθρός ήταν οι αριστεροί. Γιατί ήταν φορτικές οι διαταγές από την Αθήνα για τον ιδεολογικό διαποτισμό των στρατιωτών. Εκείνη την εποχή ως νέοι φαντάροι δεν ήταν δυνατό να γνωρίζουμε τα εσωτερικά και τα εξωτερικά της ελληνικής πολιτικής ζωής, ούτε βέβαια και την επιρροή της CIA στον ελληνικό στρατό και το παλάτι. Εφημερίδες απαγορευόντουσαν μέσα στο στρατόπεδο. Και όταν κάποτε μια κυπριακή εφημερίδα παρεισέφησε στο στρατόπεδο ως περιτύλιγμα κάποιου προϊόντος, έγινε μεγάλο σούσουρο, που έφτασε να γίνει σημαντικό θέμα στη συγκέντρωση του Τάγματος. Στο κεφάλι πολλών φαντάρων, δημιουργήθηκε σύγχυση, για το ρόλο τους στην Κύπρο. Ποιός ήταν πράγματι ο εχθρός; Ήμασταν στρατοπεδευμένοι πάνω από ένα φαράγγι, ζούσαμε σε σκηνές, και σε περίπτωση απόβασης των Τούρκων, έπρεπε να επιτεθούμε σε έναν τουρκικό θύλακα (ύψωμα Κότσα Καγιά), και μετά να συνδράμουμε την κυπριακή εθνοφυλακή στα παράλια. Όμως σε καθημερινή βάση, έπρεπε να μας μεταδίδουν το μήνυμα ότι ο βασικός εχθρός είναι οι Κομμουνιστές. Η έκπληξη που μας «άνοιξε τα μάτια» και μας έκανε να χάσουμε την αθωότητα μας, ήταν ότι μόλις ξέσπασε το στρατιωτικό πραξικόπημα την 21 Απριλίου το 1967, άρχισαν οι πραξικοπηματίες σωτήρες της χώρας, να αποσύρουν την Ελληνική Μεραρχία από την Κύπρο κατ' εντολή όμως μάθαμε πολύ αργότερα από τα πραγματικά αφεντικά του ελληνικού στρατού, τους αμερικανούς. Πολύ αργότερα, με το πέσι-

μο της Χούντας και τη δημοσίευση στρατιωτικών απομνημονευμάτων επιφανών Ελλήνων αξιωματικών στα οποία θα αναφερθούμε, θα μαθαίναμε ότι, η απόσυρση της ελληνικής μεραρχίας από την Κύπρο το 1967, που ολοκληρώθηκε προς το τέλος του χρόνου εκείνου, ήταν αίτημα των Τούρκων και των Αμερικανονατοϊκών, οι οποίοι είχαν στα σχέδια τους από τότε, την επέμβαση των Τούρκων το 1974 και το μίστημα του νησιού. Για να πετύχουν η απόβαση των Τούρκων, έπρεπε το νησί να μείνει απροστάτευτο. Όπως θα δούμε στα άρθρα που θα ακολουθήσουν, αναψηλαφώντας την μεταπολεμική ιστορία της Κύπρου, θα φανεί ότι η ελληνική εξωτερική πολιτική τότε, εξυπηρέτησε περισσότερο τα αμερικανό-νατοϊκά συμφέροντα, παρά τα ελληνικά εθνικά συμφέροντα. Πιστεύουμε πως το ίδιο ισχύει και σήμερα. Η Ελλάδα δεν έχει μάθει να κάνει εξωτερική πολιτική με βάση πρώτιστα τα εθνικά της συμφέροντα. Περιχαρκαωμένη σε ιδεολογικά στερεότυπα και φοβικά σύνδρομα ξεπερασμένα, είναι εγκλωβισμένη σε μια μονομερή αντίληψη για τον περιφερειακό και διεθνή ρόλο της χώρας. Το ίδιο θα μπορούσαμε να πούμε κριτικάροντας και την νεοφιλελεύθερη θέση για την Αυστραλία, και το ρόλο της χώρας περιφερειακά και διεθνώς. Αν πάλι, θα επιχειρούσαμε να δώσουμε μια εξήγηση, για αυτές τις επιλογές των μικρών χωρών, που εμφανίζονται να πηγαίνουν κόντρα στα εθνικά τους συμφέροντα, προς το συμφέρον υποτίθεται των μεγάλων συμμαχιών, μία εξήγηση είναι αυτή του αισθήματος κατωτερότητας που διέπει την πλειοψηφία των διπλωματών των μικρών χωρών. Μια δεύτερη εξήγηση της ενδοτικότητας των, εμπρός στις παράλογες απαιτήσεις των μεγάλων δυνάμεων, θα μπορούσε να είναι, η μεγάλη υποχρέωση που οι συντηρητικές αστικές τάξεις έχουν στις μεγάλες τους προστάτιδες, όπως οι τάξεις της Ελλάδας και της Αυστραλίας, καθώς θα ήταν αδιανόητη η εξουσία τους, χωρίς την ωμή παρέμβαση των προστατών τους, στα εσωτερικά ζητήματα των χωρών. Την άλλη παρασκευή αναφορά σε βιβλίο του Πανουργιά Σ. Πανουργιά, που υπηρέτησε σε ανώτατα πόστα του ελληνικού στρατού, και διετέλεσε βουλευτής και σύμβουλος του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Όπως θα δούμε στα άρθρα που θα ακολουθήσουν, αναψηλαφώντας την μεταπολεμική ιστορία της Κύπρου, θα φανεί ότι η ελληνική εξωτερική πολιτική τότε, εξυπηρέτησε περισσότερο τα αμερικανό-νατοϊκά συμφέροντα, παρά τα ελληνικά εθνικά συμφέροντα.